

РЕШЕНИЕ

№ 949

гр. Пловдив, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIV СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ив. Иванова

Членове: Радослав П. Радев
Иван Ал. Анастасов

при участието на секретаря Валентина П. Василева
като разглежда докладваното от Анна Ив. Иванова Въззивно гражданско дело
№ 20225300501329 по описа за 2022 година

Производството е въззивно по жалба на Медицински университет - ****, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представляван от Ректора М. А. М., със съдебен адрес: гр. *****, Адвокатско дружество „Б. и К.“, чрез адв. Д. Б. –против решение №1116/01.04.2022 г. на Пловдивския районен съд- 8 гр.с. по гр.д.№12977/2021 г., в частта, с което са уважени исковете по чл.344,ал.1,т.1 и т.2 от КТ на И. Х. Ч. за признаване за незаконна и отменянето на уволнителната Заповед № Р-991/22.06.2021 г. на Ректора на Медицински университет - ****, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представляван от Ректора М. А. М., с която на основание чл.58, ал.1, т.6 от ЗВО във връзка с чл.26, ал.8, т.9 от ЗВО във връзка с чл.1,ал.2, т.3 от ЗРАСРБ във връзка с чл.37, ал.1, т.9 и чл.56 от ПУД на МУ във връзка с чл.12, чл.13, чл.18-20 от Правилника за атестиране на академичния състав (ПААС) на МУ - ****, при спазване на установените процедурни правила и след Решение на ФС на МФ по Протокол № 5/16.06.2021 г., считано от 24.06.2021 г., е било прекратено трудовото му правоотношение и с което решение е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност - „*****“ на непълно работно време с продължителност четири часа, с място на работа „*****“ и са му присъдени разноски за производството. Въззивникът излага съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението и се иска неговата отмяна и постановяване на друго, с което да се отхвърлят предявените искове. Претендира разноски.

Въззиваемият И. Х. Ч., ЕГН *****, от гр. *****, със съдебен адрес: гр. *****, Адвокатско дружество „Ж.“, чрез адв. М.Ж. –счита жалбата за неоснователна; моли да

се остави в сила решението. Претендира разноски.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, намери за установено следното :

Обективно съединени иски с пр.основание чл.344 ал. 1,2 3 от КТ и чл.225 ал.1 от КТ.

Решението на РС, в частта, с което е отхвърлен иска за присъждане на обезщетение по чл.225, ал.1 КТ в размер на 5778 лв. за периода 23.6.-23.12.2021г., както и в частта, с което е оставено без уважение искането на страните по чл.248 ГПК и искането на Ч. за признаване на неистински документи - Отчет за академичното развитие, научната и учебно-преподавателка дейност за периода 2012-2014г. и Атестационен лист по Протокол №66/27.04.2017г. – не е обжалвано и е влязло в сила.

Във въззивната жалба са изложени оплаквания, че неправилно съдът е приел, че в уволнителната заповед не е посочено въз основа на коя разпоредба и на какво основание от КТ се прекратява трудовото правоотношение. Счита се, че с нормите на чл. 58 и чл. 58а ЗВО са предвидени и други основания по отношение освобождаване от длъжност и дисциплинарно уволнение на членовете на академичния състав на университета; че Кодексът на труда се прилага доколкото не е предвидено друго в закон или международен договор, който да е в сила за РБ съгласно чл. 10, ал. 1 КТ; Счита, че е осъществена предвидената в специалния закон хипотеза и само на основание на специалния закон законосъобразно може да бъде прекратено трудовото правоотношение, цитира практика на ВКС; счита, че уволнителната заповед е законосъобразна, че не са допуснати законови нарушения при издаването ѝ, че не е нарушена процедурата по атестирането за периода 2012 г. - 2014 г., за която д-р Ч. е не само уведомен, но и лично е участвал в нея, че подписите върху атестационния лист и отчета са положени от него, според заключението на съдебната почеркова експертиза, неоспорена от ищеца. Счита възражението на ищеца, че не му е връчен протокола № 66/27.4.2017 г. за неоснователно, тъй като Правилникът не съдържал изискване за връчване на протокола на атестираните лица. Относно процедурата за периода 2015 г. - 2017 г.- д-р Ч. е депозирал становище от 8.10.2021 г., в което изрично е заявил, че няма възражения по нея. В случая били налице две последователни отрицателни атестации за д-р Ч.,като било доказано по делото, че са изпълнени процедурните изисквания в двете атестационни процедури. По втората е признато от ответника, че е напълно точна и законосъобразна, а по първата процедура, доколкото се оспорвало, че д-р Ч. не бил участвал в нея, категорично се установило, че той е присъствал на самото заседание на атестационната комисия, бил е уведомен за това задание, подписал е атестационния си лист с оценките, подписал е отчета си, лично и ги е предал на комисията, че е налице участието му в първата атестационна процедура, която не е нарушена, а напротив било е осигурено на д-р Ч. право на участие и на защита на правата му в административната атестационна процедура; тази процедура не била оспорена или обжалвана по административен или съдебен ред, поради което е приключила и е влязла в сила, а втората, по която е освободен също не е била оспорена.

В отговора на въззивната жалба от въззиваемия, са изложени доводи, че в уволнителната заповед няма посочено основание за прекратяване на трудовото правоотношение съгласно КТ, което я правило неправилна и незаконосъобразна, че необходимостта от посочване на основания за прекратяване по КТ е абсолютна предпоставка за прекратяване на трудовите правоотношения. Излага оплаквания, че няма налични две редовно проведени атестационни процедури, по които ищецът да е получил незадоволителна оценка. Счита, че незаконосъобразно е проведена първата атестационна процедура по всички посочени съображения в исковата молба и последвалите становища и защиты, а именно: атестационната преписка не отговаря на чл.11 от Правилника за атестиране на академичния състав при МУ-****, т.к. нямало уведомяване нито за началото на атестационната процедура, нито за провеждането ѝ, нито за приключването ѝ; ищецът не е получил предизвестие от 15 дни за прекратяване на сключия допълнителен тр.договор по чл.334 /1/КТ ; че неправилно са му отнети точки, че д-р Ч. не е участвувал в конференции и че имал 75% натовареност; за I атестация за периода 2015-2017 г. не му е връчен протокола.

По направените доводи и оплаквания, съдът намира следното:

От представените тр.договор от 01.01.2001 г. и допълнително споразумение към него от 07.01.2021г. се установява, ищецът е заемал длъжността „****“ в МУ-****, в катедрата по ортопедия и травматология /КОТ/.

От представената уволнителна заповед №Р-991/22.06.2021г. е видно, че ТПО с Ч. е прекратено на основание чл.58,ал.1,т.6 от ЗВО във вр. с чл.26,ал.8,т.9 от ЗВО, във вр. с чл.1,ал.2,т.3 ЗРАСРБ, във вр. с чл.37,ал.1,т.9 и чл.56 от ПУД на МУ във вр. с чл.12,чл.13,чл.18-20 от Правилника за атестиране на академичния състав /ПААС/ на МУ-**** и решение на ФС на МФ по протокол №5/16.06.2021г.

Конкретно, в заповедта е казано, че уволнението е наложено въз основа на решение от 16.6.2021 г. на ФС на МС поради наличие на 2 последователни отрицателни атестации.

Оплакването на ищеца в исковата молба, че не е посочена в ув.заповед разпоредбата от КТ, въз основа на която се прекратява ТПО, който довод е възприет от РС и е приел, че заповедта е немотивирана, ПОС намира за неоснователен, тъй като освен в КТ, основания за освобождаване от дръжност и дисциплинарно уволнение на членовете на академичния състав са и разпоредбите на специалния закон за висшето образование - чл.58, чл.58а от ЗВО, с които се въвеждат специални основания за прекратяване на трудовото правоотношение, в т.ч. при две последователни отрицателни атестации. Този извод намира опора и в чл.10,ал.1 от КТ, където е казано, че разпоредбите на КТ се прилагат доколкото не е придвидено друго в закон или в международен договор. В този смисъл е и съдебната практика на ВКС, цитирана от въззивника – р.№172/15.01.2020 по гр.д.№3825/18 на ВКС,3 ГО; р.№29/18.02.21 по гр.д.№2474/2020 на ВКС, 4ГО; В р.№103/18.7.2018 по гр.д. №2119/2017 на ВКС,4 ГО е казано, че чл.58/1/,т.6 ЗВО и чл.35,ал.1,т.3 от ЗРАСРБ предвиждат, че членовете на академичният състав се освобождават със заповед на ректора при получаване на две последователни отрицателни атестации, от което следва, че фактическият състав на чл.58,ал.1,т.6 от ЗВО – прекратяване на ТПО при получени две

последователни отрицателни атестации е налице в заповедта на ректора, т.е. налице е законово основание за прекратяване на ТПО – заповедта е мотивирана от формална страна – описано е точно в какво се състои основанието, на което е наложено наказанието, вкл. е посочено коя разпоредба е нарушена.

Поради което и спора следва да бъде разгледан по същество:

От представените по делото писмени доказателства се установява, че ищецът е бил атестиран с две последователни атестации, при които е получил незадоволителна оценка – първата за периода 2012-2014г и втората за периода 2015-2017г.

В р.№103/18.7.2018г на ВКС,4 ГО по гр.д.№2119/2017г е казано, че негативните резултати от оценяването в два последователни атестационни периода са материално-правна предпоставка и основание за прекратяване на ТПО, съгласно чл.58,ал.1 ,т.6 от ЗВО; че съдебният контрол по делото по трудовия спор обхваща само въпросът дали са спазени редът, условията и процедурата за атестиране, установени в чл.57 ЗВО и в Правилника за атестиране на учебното заведение като преценката по отношение на законността на уволнението по чл.58,ал.1,т.6 от ЗВО не обхваща съдържанието на получената от лицето оценка и нейната обективност, респ.правилност, която е изцяло в правомощията на органите на висшето училище.

Пред РС ищецът е депозирал становище на л.102 от д.РС, с което е заявил, че оспорва атестационната процедура за периода 2012-2014г с твърдение, че документите не му представени и не са подписани от него.

По отношение на проведената втора атестационна процедура за периода 2015-2017г – д-р Ч. изрично е заявил, че няма възражения – л.102 от д.РС.

По направените оплаквания за нарушения на атестационната процедура за периода 2012-2014г от събраните доказателства се установява следната фактическа обстановка:

По делото са разпитани свидетелите Р. М. Б. – **** на отделение по спешна травматология към УМБАЛ „****“, работил и към МУ и А. Х. А.-***** към комисията по атестациите на академичния състав.

Св.Б. установи, че почти няма спомен за своята атестация за периода 2012-2014г, че ако д-р Ч. е бил уведомен за атестирането, той щял да знае. Св.,обаче, установи, че в катедрата /КОТ/ има поставено табло за уведомление.

Св.А. установи, че за атестацията за периода 2012-2014г д-р И.Ч. се запознал с протокола и оценката без възражения и саморъчно е подписал документите, с които му била поставена оценката – атестационен отчет и атестационен лист – пред нея и пред цялата атестационна комисия.

Съдът не кредитира показанията на св.Б., тъй като от факта, че той няма спомен за своята атестация за периода 2012-2014г, не може да се направи логически извод /поради липса на причинно-следствена връзка/, че д-р Ч. д-р Ч. не е бил уведомен за атестирането, както и че свидетелят е щял да знае за това. Съдът кредитира показанията на св.А. като обективни и безпристрастни, възпроизвеждащи непосредствените й впечатления от

казаното, поради което приема, че ищецът е бил уведомен за атестирането. Видно от приетия по делото Атестационен лист за резултатите от атестацията на д-р Ч. /л.119 от делото, приети с решение на комисията по атестиране с протокол №66/27.04.2017г. –л.120 от д.РС, както и отчет за периода 2012-2014г. /л.122 от д.РС/, същите са подписани от ищеца без възражение. Съгласно чл.18,т.2 от Правилника за атестиране на академичния състав при МУ-**** /л.126-131 от д./- атестирането лице може да обжалва неспазването на предвидената в правилника процедура чрез председателя на КА до АС в 15-дневен срок от връчването на атестационния лист. Тъй като няма данни за обжалване ПОС намира, че процедурата по атестирането е била законосъобразно проведена.

Във връзка с направеното оспорване на подписа на ищеца в атестационния лист и отчета, по делото е назначена СГЕ, изпълнена от ВЛ С. С.. От заключението на в.л. от 24.01.2022г., неоспорено от страните и според съда компетентно изготвено, се установява, че подписите след „запознал се с атестацията,, и след „Подпис на атестирания“ в Атестационен лист на л.11-120 от д.РС и след „Подпис,, в отчет на л.121-122 от д.РС, са изпълнени от д-р И.Ч..

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че д-р Ч. е уведомен за започване на процедура по атестиране чрез залепване на обявлението на таблото за уведомления в Катедрата по ортопедия и травматология, както и че лично е участвувал в атестационната процедура като сам е донесъл атестационна си лист и отчет, запознал се е с поставената му оценка и е подписал атестационния лист пред комисията; Ч. не е изложил възражения по оценката, респективно не е обжалвал същата по административен или съдебен ред, поради което оценката се е стабилизирала.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че е налице визираното в ув.заповед уволнителното основание.

Ето защо жалбата е основателна – ТПО с ищеца е прекратено законосъобразно. Като е стигнал до други изводи РС е постановил неправилно и незаконосъобразно решение, което следва да се отмени и вместо него да се постанови друго, с което предявените искове по чл.344,ал.1, т.1 и 2 КТ за отмяна на уволнението и възстановяване на заеманата длъжност следва да се отхвърлят като неоснователни.

На осн. чл.78, ал.3 ГПК– следва да се осъди въззиваемия да заплати направените от въззивника разноси по делото в размер на 1050лв., направени пред ПРС и 902лв., направени пред ПОС, съгласно приложените списъци на разностите, или общо 1952 лв.

ПОС намира, че възражението на въззиваемия за прекомерност на платеното от въззивника адв.възнаграждение по делото е неоснователно, тъй като за първа инстанция е заплатено АВ в размер на 750 лв. без ДДС, а за втора – 710 лв.без ДДС, което е в рамките на определените в чл.7, ал.1 отНРМАВ №1/2004 г.размери и съответства на правната и фактическа сложност на делото и неговата продължителност в РС /8 с.з./.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №1116/01.04.2022 г. на Пловдивския районен съд- 8 гр.с. по гр.д. №12977/2021 г., в частта, с което са уважени исквете по чл.344,ал.1,т.1 и т.2 от КТ на И. Х. Ч. за признаване за незаконна и отменянето на уволнителната Заповед № Р-991/22.06.2021 г. на Ректора на Медицински университет - ****, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представляван от Ректора М. А. М., с която на основание чл.58, ал.1, т.6 от ЗВО във връзка с чл.26, ал.8, т.9 от ЗВО във връзка с чл.1,ал.2, т.3 от ЗРАСРБ във връзка с чл.37, ал.1, т.9 и чл.56 от ПУД на МУ във връзка с чл.12, чл.13, чл.18-20 от Правилника за атестиране на академичния състав (ПААС) на МУ - ****, при спазване на установените процедурни правила и след Решение на ФС на МФ по Протокол № 5/16.06.2021 г., считано от 24.06.2021 г., е било прекратено трудовото му правоотношение и с което решение е възстановен на заеманата преди уволнението длъжност - „*****“ на непълно работно време с продължителност четири часа, с място на работа „*****“, както и в частта за разносните и вместо него в тези части ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявените от И. Х. Ч., ЕГН ***** против Медицински университет - ****, ЕИК: ***** искове за признаване за незаконна и отмяната на Заповед № Р-991/22.06.2021 г. на Ректора на Медицински университет - ****, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление: гр. *****, представляван от Ректора М. А. М., с която е прекратен трудовият му договор, както и искът му за възстановяване на заеманата длъжност „*****“.

В необжалваната част решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА И. Х. Ч., ЕГН ***** да заплати на Медицински университет - ****, ЕИК: ***** направените по делото разноски в размер на 1952 лв.

Решението подлежи на обжалване в 1-месечен срок от съобщението пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____